

DANE RUDHYAR: ŠTÍR

Štír jako fáze ročního cyklu vývoje životní síly na zemi a v lidské povaze bývá zvláštním způsobem špatně chápán. Následkem toho mu jsou pak přisuzovány podivně negativní atributy. Musí být negativní, protože vykladačům se nedaří uvést toto znamení do vztahu s celkovým cyklem síly Dne a Noci, a to proto, že zdůrazňují, jak na něj průměrný jedinec na současném stupni vývoje reaguje, a ne to, co je pozitivní esencí znamení samotného; dalším důvodem je, že se Štírem přicházejí zimní dny a dlouhé noci, a primitivní člověk cítí k nástupu fyzické temnoty odpor. Cítí odpor, neboť je celou svou bytostí spjat s vegetací a animálním životem. Štír přináší vlny hibernace; jinovatkou pečeti zánik červeného a zlatého listí. Proto se stal symbolem smrti. Jen po nemnohé znamená „regeneraci“; a i tito nemnozí většinou reálně nechápou význam oné regenerace.

V průběhu podzimu se stále vzrůstající hybností nastupují zespolečenšťující síly, v závislosti na tom, jak od podzimní rovnodennosti roste síla Noci. Realita vzájemné lidské propojenosti, společného života v rámci organické, stabilní, trvalé struktury pospolitosti je ve Vahách nazřena jako nutnost a jako ideál fungování. Ve Štíru musí být tato realita oživena, prohloubena a dramatinována, učiněna nevyhnutelnou. Musí se lidským bytostem vnořit do masa a krve; až na dno a přímo do duší; do samé substance „osobnosti“. Musí se proměnit v hnací sílu. *Tou hnací silou je sex ve svých společenských aspektech, sex jako to, co buduje civilizaci.*

Ortel, uvalený na Štíra, to „prokleté znamení“, položil rovnítko mezi sex a hřích - což tolik ovlivnilo naši křesťanskou západní civilizaci. Subjekt začal být tudíž zachvacován „komplexy“ a předem danými přístupy, které se nepadno mění i tou nejpronikavější analýzou. Na základě širšího pochopení celkového zodiakálního cyklu sil Dne a Noci však lze říci dost toho, co osvětlí mnohá temná zákoutí.

Sex má dva základní aspekty: rozmnožovací a ne-rozmnožovací, neboli společenský. Ten první odpovídá Býku, druhý Štíru. Je divné, že toto rozlišení západní astrologie a filosofie nenapadlo; asi proto, že korelace mezi Štírem a veškerou sexuální aktivitou je dost bizarní, vezmeme-li v úvahu, že Štír je ve zvěrokruhu znamením pozdním a spojeným s podzimem, tedy obdobím, kdy životní síla v přírodě začíná usínat. Sex, jakožto striktně biologický faktor, je primární funkcí všech organismů a pochopitelně musí být spojován s obdobím páření zvířat a růstu květů. Jeho symbolem je Býk jako takový – hieroglyf plodnosti a mužské síly.

Býk je znamením čistě fyziologického a rozmnožovacího páření. Je fází procesu budování osobnosti. Představuje pozdní adolescenci – její instinkt k nevědomému rozmnožování, její ne-sociální nutkání k osobnímu sebe-rozvoji tím, že oplodňuje a je oplodňována, tedy prostřednictvím pronikavé emocionální zkušenosti. V Býku nabývá síla Dne a čirá osobnost bez jakéhokoli společenského kontextu maximálního emocionálního výrazu. Je to čistá touha bez rozumu nebo vědomí, nezkršená a prostá rozlišování na individuální a sociální; rodová síla, která je univerzální a sama o sobě nemá žádný „význam“. Prostě je; tak, jako je život.

Znamení Štíra je polárním opozitem Býka. Což znamená, že v polocyklu budování společnosti, kdy je na vzestupu síla Noci, zaujímá stejné místo, jaké zaujímal Býk v polocyklu budování osobnosti, kdy byla na vzestupu síla Dne. Býkovu nutkání k páření zde tudíž odpovídá jiné nutkání, a to Štíří základní charakteristika – *nutkání jedince ponořit se v absolutní jednotu s ostatními jedinci, v zájmu společného vytvoření většího organického celku.*

Ve Štíru však je ona touha být odděleným jedincem překonána - s *dramatickou intenzitou* – potřebou být něčím víc než jen sám sebou; překonána nutkáním vplynout do ostatních, tak jako se malé potůčky vlévají do velkých řek a řeky do moře. Toto nutkání je

transcendentním a společenským aspektem sexu. To, co představuje, není rozmnožovací sex pozdní adolescence; je to ne-rozmnožovací, společenský a – ano, mystický – sex dospělosti, který je toužením po sebezapomnění a po spojení *prostřednictvím někoeho druhého* s větším celkem, a dokonce s „Bohem“ – jak to správně chápal Orient a většina „tajných tradic“.

Sex byl v průběhu věků znám jako brána ke „kosmickému vědomí“. Byly vymyšleny rituály k nasměrování onoho transcendentálního nutkání a vedly ho ke stanovenému cíli. Hinduistické tantry a některé formy jógy kladou na takové rituály důraz. Prošly všemi dávnými chrámy a mnoho západních společností tajně učilo praktikám, vedoucím toto pronikání energií do širšího rezervoáru sil. Od doby počátku křesťanství však byla celá věc zahalena tajemstvím a zde není prostor k diskusi o této esenci veškerého „praktického okultismu“. Avšak realitu zodiakálního znamení Štíra není možno pochopit, aniž bychom si uvědomili, že sexuální sílu ve Štíru nelze považovat za směřovanou k vytvoření potomstva, ale za prostředek k dosažení osvobození se z úzkých hranic sebe sama; k dosažení extáze, v níž se jedinec stává *něčím víc než sám sebou*.

Co vlastně znamená ono „něco víc“? Prvním pojmem, který tato extáze spojení ve vědomí vyvolá, je pojem „spřízněná duše“: Jeden a Druhý splynuli v transcendentním spojení, „souzeném Životem či Bohem na počátku Stvoření“. To je romantický ideál spojení – ideál, který nepatří do říše Býka a páření za účelem plození potomstva, je to ideál, kterým plane Štír. Stává se pak cele transcendentním pro mystiky, závratně stoupající ke spojení s Milovaným: se Životem, s Bohem, s Mistrem, nebo s oním jakkoli pojmenovaným mystickým „Druhým“ s nímž a v němž vnitřní já pozbývá hranic a kde je dosaženo kosmického vědomí.

Toto však je pouze jeden aspekt onoho procesu splývání a pronikání do Většího Celku. Ten druhý je v křesťanství symbolizován spojením posvěceného jedince s Církví, mystickou Nevěstou. Jedná se zde o splývání jedince s glorifikovanou pospolitostí; o splývání tak palčivě intimní a emocionálně horoucí, jako to nejdokonalejší spojení těl a citů. Vědět, že pospolitost existuje, a nadšeně pro ni pracovat, to patří Vahám. Ve Štíru však musí dojít k *identifikaci*. Štír je symbolem sexu jakožto psychické identifikace, bez pomyšlení na fyzické potomstvo – fakticky často tak, aby se možnost rozplouzení vyloučila. A v oné psychické identifikaci triumfuje síla Noci – a rodí se duchovní realita civilizace.

Přesto je tu v obrazu uvolnění síly ve Štíru negativní stránka; tu působí ubývající síla Dne, která se stává více introvertní a subjektivní, a snad ve svém působení nevědomky zatrpklá. Jde o negativní stránku civilizace: o touhu po společenské moci a o chtíč. Ta chtivost se rodí v jedinci, jenž místo aby splynul s větším celkem, přivlastňuje si energie, povstávající z pospolitého života, z mezilidské výměny hodnot a z obchodu, což vše je základem společnosti. Obchod, který má počátek – nebo je přinejmenším pevně ustaven – ve Vahách, nese ve Štíru bohaté plody.

Padnou-li tyto plody do rukou chtivého, je tu *společenský hřích*. Každý, kdo zneužije produktů společenské výměny hodnot, dopouští se hříchu proti společnosti. Všechny velké obchodní trusty, zbudované na chtivosti; všichni politici, co tyjí z autority na veřejnosti; všichni podvodníci a gangsteři; všichni vůdci, co využívají strachu a masových vášní – ti všichni se dopouštějí hříchu Štíra. Baží po společenské moci – namísto aby společnost oplodňovali jako praví civilizátoři, a spojili své osudy s osudy svého lidu.

Totéž platí o jedincích, kteří neustále vyhledávají sexuální požitky a sebeuspokojení. V tom se projevuje výlučně negativní aspekt Štíra. Negativní síla Dne strhává nové energie, produkované rostoucí silou Noci, pro vlastní použití. Sní tam, kde už nemůže jednat. Vytváří obrazy a pokušení; jítí touhu. Má za následek sexuální neurózy tam, kde je potlačena touha po splynutí s širším proudem energie prostřednictvím jiné lidské bytosti nebo skupiny. Chtíč obvykle vzniká z pocitu porážky; právě tak jako zločinci bývají zkaženými „muži činu“, kteří měli na to, aby oplodnili společnost svým géniem.

Štír není žádné „prokleté znamení“, a hřích či trápení přichází jen tehdy, obrátí-li a zvrhne-li se velká tvůrčí síla ve strach a komplexy, pocházející z nesmyslného tradicionalismu maskovaného za ctnost, nebo jako výsledek chaotických a krutých společenských podmínek. Nedošlo-li v Býku k volnému proudění energie, stává se, že nenaplněná osobnost, jsouc konfrontována s vlastním novým zrozením jakožto účastník života společnosti, od kroku do pozitivního Štíra ucukne. Namísto vzrušujícího spojení s ostatními, jehož prostřednictvím by došlo k regeneraci, pak převládne pocit frustrace, který učiní jedince onoho kroku neschopným. Zatrpklost vůči společnosti, nebo vůči životu vůbec, pak převládne. A ta zatrpklost, ta podvědomá násilnost, která ničí samy prostředky k osvobození se, nalézá symbol v žahavém a jedovatém štíru, v jehož bodci je společenská a individuální smrt.

Mnoho toho bylo řečeno o důkladnosti, bezohlednosti, ambicích, krutosti, žárlivosti a vášnivosti lidí, v jejichž horoskopech je Štír dominantním faktorem. Je však pozoruhodné, kolik lidských bytostí mimo Štíry projevuje tyto vlastnosti, a jak často je Štíři sami vůbec neprojeví! Většina těchto negativních rysů u osobností historických i žijících je přímým důsledkem *archaického společenského stavu*. Štír se neustále identifikuje se společností, její vášně jsou jeho vášněmi. Extáze a sláva společnosti je i jeho extází a slávou. Je to člověk, v němž proudí energie společenského procesu s nepřekonatelnou intenzitou. Obrátí-li se tato energie v destrukci, stane se sám znamenitým ničitelem; bezohledným náčelníkem nebo zločincem. Až se lidstvo naučí žít jako organický celek, vyvážený, harmonický a zdravý, narostou jeho Štírům křídla a vzlétnou ke Slunci, jako praví orlové.

Štír je jednou ze čtyř symbolických bran, jimiž se rodí avatárové; lidé, jež jsou ústy rodného Otce celého lidstva, Otce, jenž je nazýván Bohem. Štír symbolizuje moc Boha jakožto

nejvyššího Civilizátora spojeného lidstva; a je významné, že jeden z těch, koho milióny nazývaly „Avatárem“ a „Projevením Boha“ se narodil ve Štíru: Baha'ú'llah, velký perský prorok, který před necelými sto lety hlásal Jednotu lidstva skrze nový Řád Světa, a velký věk organického lidstva, který nadejde.

zdroj: **DANE RUDHYAR: ASTROLOGICKÁ ZNAMENÍ – PULZ ŽIVOTA**
vydalo v roce 2002 nakladatelství **PŮDORYS**, Dejvická 30, 160 00 Praha 6
tel. /fax: +420 224 323 133,
pudorys@seznam.cz, <http://pudorys.firstnet.cz/>

VYTVOŘENO VE SPOLUPRÁCI S

ASTROLOGICKOU ŠKOLOU PRO STATEČNÉ
PAVLA TURNOVSKÝHO & MARTINY LUKÁŠKOVÉ
u příležitosti 20. výročí jejího založení v roce 1992

Pavel.Turnovsky@gmail.com
astrologMarLuk@seznam.cz

www.rezonance.cz
www.transformator.cz
www.astrologie.cz
www.astropsycholog.cz